

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørgerne til undervisningsministeren?

Det er ikke tilfældet.

Til kirkeministeren er anmeldt følgende spørger:

Bente Dahl (RV).

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørger her?

Det er ikke tilfældet.

I første runde har spørger og minister begge op til 2 minutters taletid. Herefter følger to runder, hvor spørger og minister hver gang har 1 minuts taletid.

Pulten dernede er ikke permanent endnu, og der er ingen lampe, og derfor beder jeg spørgerne om lige at have øjenkontakt, så vi også styrer tiden på den måde.

Den første spørger med spørgsmål til videnskabsministeren er hr. Rasmus Prehn. Værsgo.

Kl. 13:04

Spm. nr. US 8

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil tage udgangspunkt i den, synes jeg, rimelig kritiske kronik, der var i dagbladet Politiken i går, den 9. oktober, under overskriften »Fri forskning i fare«.

Det er sådan, at der er en række formænd for de frie forskningsråd, der rejser en, må man sige, sønderlemmende kritik af den måde, som forskningsmidlerne er blevet prioriteret på. Det, man taler om, er, at man simpelt hen har underprioriteret den frie forskning.

Man starter kronikken med at skrive, at hvis Einstein i dag skulle have søgt økonomisk støtte til at forske i Danmark, ville han have meget få steder at gå hen. Hans skæve ideer ville simpelt hen ikke passe ind i de mange kasser, hvor de fleste forskningsmidler i dag befinder sig. Så det er altså en rimelig hård kritik af, at der er kommet færre penge til Det Frie Forskningsråd.

I kronikken lægger man nogle tal frem, der viser, at i 2004 gik ca. 9,9 pct. af de samlede offentlige forskningsmidler til fri forskning, men at det i 2012 vil være helt nede på 5,7 pct. af de samlede forskningsmidler.

Man har også en anden måde at gøre det op på, nemlig at konkret modtager de fem faglige forskningsråd omkring 3.000 ansøgninger, men af dem opnås der kun støtte til 20 pct. Det er altså knap 600 ansøgninger, der imødekommes, mens mere end 2.400 ansøgninger afvises. Så der er altså en masse dygtige forskere, som har nog-

le rigtig gode projekter, men som vi ikke i dag kan give støtte. Der kunne altså være en ny Einstein ifølge den her kronik. Man siger også i kronikken, at vi risikerer at dræne den fri forskerdrevne forskning for dygtige talenter.

I en opfølgende artikel citerer Politiken astrofysiker Jes Madsen fra Aarhus Universitet for at sige, at mange af Einsteins og Bohrs tanker jo er opstået ud af den blå luft. En sådan originalitet og genialitet kan man ikke planlægge. Og han mener så, at den måde vi har tilrettelagt det på i Danmark, er dybt problematisk.

Videnskabsministeren er så i Politiken citeret for at sige, at det er en helt urimelig kritik, at det er et partsindlæg osv. Men jeg vil gerne spørge videnskabsministeren, om ikke det var mere rimeligt at tage den her kritik alvorligt og kigge på, om ikke vi i forbindelse med udmøntningen af globaliseringsreserverne skulle prøve at tilgode Det Frie Forskningsråd for at imødekomme netop den her kritik.

Kl. 13:06

Formanden:

Så er det videnskabsministeren.

Kl. 13:06

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Rasmus Prehn, at jeg er utrolig glad for at få mulighed for at vende lige akkurat det her spørgsmål, især fordi jeg synes, det dog er den mest urimelige fremstilling af situationen for forskningsmidlerne.

Når jeg synes, det er urimeligt, er det, fordi det, som kronikken efterlyser, lige akkurat er det, vi gør, og det er lige akkurat det, som hr. Rasmus Prehn og Socialdemokraterne har været med til at gøre med de globaliseringsmidler, som vi har fordelt. Der er jo ikke tale om det, som Information nu også melder sig i koret om i dag – at fri forskning er i frit fald. Tværtimod.

Situationen er den, at fri forskning i de 6 år, hvor jeg har haft ansvaret, er steget med 4 pct., og at strategisk forskning er faldet med 4 pct. Det synes jeg så er meget problematisk, men det er en anden side af sagen.

Fakta er, at det, der som udgangspunkt bliver diskuteret i artiklen, jo ikke er fri forskning, det er de midler, der går til Det Frie Forskningsråd. Og man tager overhovedet ikke hensyn til de mange hundrede millioner, som vi var et stort flertal til at beslutte i forbindelse med fordelingen af globaliseringspengene skulle gå til basismidlerne til universiteterne. Man forholder sig ikke til, at Grundforskningsfonden spiller så